ఆలూరు సుభాష్ బాబు

కం(గ్రాచ్యులేషన్సు మిస్టర్ రవికుమార్!
అనుకున్నట్లుగానే ఫస్టు క్లాసులో పాసయినందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది.'' ప్రొఫెసరు భాస్కరరావుగారు అభినందించారు.

"థాంక్యూసర్ ఇదంతా మీ చలవే నండి '' వినయంగా సమాధానమిచ్చాడు ఎం. ఎస్ సి ఫస్టుక్లాసులో పాసైన రవికుమార్

''అదేమిటోయ్ ఇందులో నాదే ముంది. తెలివైనవాడివి. కష్టపడి చదివావు. ఫలితాన్ని పొందావు అన్నట్లు చెప్పడం మరచిపోయాను. మన యూనివర్సిటీ తరఫున స్కాలర్‌షిప్‌పై నిన్ను అమెరికా పంపించాలని ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నట్లు విన్నాను. బహుశా ఇవాళో రేపో ఏ సంగతీ తెలుస్తుంది. మరి నీవేమంటావు?''

"అవకాశం లభిస్తే తప్పక వెళతానండి. ఏదో ముఖ్యవిషయం మాట్లాడాలని కబురంపారు. '

"అ!! అన్నట్లు మరచేపోయాను సుమా! చాలా ముఖ్యమైన విషయమే సుమా! మా అమ్మాయి విజయపై నీ అభిప్రాయమేమిటి?'' ఆయనడిగారు.

''ఆమెకేమండి? విద్య, వినయం, రూపం అన్నీ మూర్తీభవించిన యువతి ' అంటూ ఎందుకడిగారో అర్థంకాక ఆయనవంక చూశాడు

''అందుకనే అన్ని విధాలా మీయిద్దరికీ యీడూ జోడూ వుంటుందని విజయను నీకిచ్చి వివాహం చేద్దామనుకుంటున్నాను. ఏమంటావు?''

' క్షమించండి మీలాంటి వుత్తముల మాట కాదంటున్నందుకు మన్నించండి. నా వివాహాన్ని గురించి ఇదివరకే అన్ని ప్రయత్నాలు జరిగాయి." నెమ్మదిగా అన్నాడు రవి.

''అంటే ఎవరినైనా ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నావా?''

''లేదండి. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకునేటంత స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యం నాకులేవు. చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులను పోగుట్టుకొన్న నన్ను మా మామయ్యే పెంచి ఇప్పటివరకు చదువు చెప్పించారు. ఒకే ఒక్క షరతుపై. అదేమంటే వాళ్ళ అమ్మాయిని నేను వివాహం చేసుకోవాలి." రవి చెప్పుకపోతున్నాడు

''ఆ అమ్మాయి అంటె నీ!ష్టంలేదా?

' ఇష్టం వుందనీ చెప్పలేను. అయిష్టంతో కాదనీ అనలేను. అదో విధమైన అయోమయావస్థలో చిక్కుకున్నాను. చిన్నప్పటినుండి ఇద్దరం ఒకే ఇంటిలో పెరిగిన వాళ్ళమవడం వల్ల ఆమెపై ఎలాంటి అనుభూతినీ పెంచుకోలేదు. వివాహం చేసుకుంటానన్న షరతుపైనే నాకు మామయ్య ఇప్పటి వరకు చదువు చెప్పించారు. ఆస్తి పాస్తులు లేనివాడికి ప్రతిఫలాపేక్షలేకుండా ఇంత ఖర్చుచేసే స్వభావం కాదాయనది.''

''మరి నీపై ఆ అమ్మాయి అభిప్రాయంయేమిటి ?''

''ఆమె అభిప్రాయమేమిటో తెలుసు

కోవాలన్న కుతూహలం ఇప్పటివరకూ నాకు కలగలేదు. అదృష్టం కావాలని దగ్గరకు వచ్చినా, అనుభవించే జాతకం ఏ కొద్దిమందికో మాత్రమే వుంటుంది. కాని నాలాంటి నిర్భాగ్యులకు మాత్రం వుండదు. అందువల్లే మీ మాట కాదంటున్నందుకు క్షమించండి ప్రొఫెసర్! '

"డోంట్‌వర్రీ మిస్టర్ రవీ! నీ పరిస్థితి తెలియక అడిగాను అంతే మరోలా భావించకు. ఏమైనా అమెరికా వెళ్ళేముందు మీ మామయ్యగారి అమ్మాయిని వివాహం చేసుకొని ఆమెనుగూడా తీసుకువెళితే మంచిదని నా వుద్దేశ్యం." నవ్వుతూ అన్నారాయన.

"ప్రయత్నిస్తానండి.." తను ఆయన మాటను త్రోసి పుచ్చినా అమాయకంగా నవ్వుతున్న ఆయనవైపు వింతగా చూశాడు రవి.

* * *

రూముకు వెళ్ళి తాళం తీసి లోపల ఒక కవరు పడి వుండటం గమనించి విప్పి చదవడం మొదలెట్టాడు రవి

బావా!

ఏమిటి ఎప్పుడూ లేనిది నిర్మల ఇలా వుత్తరం వ్రాసిందని ఆశ్చర్య పడుతున్నావా? అవును మరి ఇదేగా నేను నీకు వ్రాస్తున్న మొదటి వుత్తరం. నీవు ఫస్ట్‌క్లాసులో పాసైనావని విని అమ్మ, నాన్న, నేను ఎంత సంతోషించామో తెలుసా? పదిరూపాయలు ఖర్చుపెట్టాలంటే పదిరోజులు ఆలోచిస్తూకూర్చొండే నాన్న ఇవాళ ఆయన మిత్రుల నందరనీ పిలిచి ఓ పెద్ద డిన్నరు ఇచ్చారు. నీ పుణ్యమా అని అమ్మకు చేతినిండా పని తగిల్నింది.

బావా! నేను వుత్తరం వ్రాశానంటే ఏదో ప్రేమలేఖ వ్రాస్తానని ఆశతో చదువుతున్నావుకదూ! పాపం ఏం చేస్తాను మరి. వ్రాయక తప్పడంలేదు. నీ చదువు పూర్తయింది కదాని నాన్నేమో మన పెళ్ళికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించేస్తున్నారు. ఎప్పుడు సెలవులలో నీవుఇంటికి వచ్చినా నాతో సరిగా మాట్లాడనే మాట్లాడవు. అదో మాదిరిగా వుంటావు. మరి నీవుద్దేశ్యం ఎలావున్నా నా వుద్దేశ్యం మాత్రం వ్రాస్తున్నాను.

బావా! ఎందుకో నిన్ను వివాహం చేసుకోవాలని నా కనిపించడం లేదు. మరి ఈమాటే నాన్నగారితో అందామా అంటే గుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెడుతున్నాయి. నాకు ధైర్యం చాలడం లేదు. ఎవరిని చేసుకుంటావు? ఏమిటీ? అని ప్రశ్నిస్తున్నావా? అవన్నీ సశేషం అంటె ఈసారి వచ్చే వుత్తరంలో ముగింపు వుంటుంది. అప్పటివరకు సస్పెన్సు. వివరాలన్నీ అప్పుడు తెలియచేస్తాను ఇంకో రెండు మూడు రోజుల్లోనే వ్రాస్తానులే. మరి నీవిలాగా అనవసరంగా కంగారుపడి జుట్టు ముందేసుకుని దేవదాసువయ్యేవు "చేకిట్" ఈజీ

మరివుంటాను.

నిర్మల.

ఉత్తరం పూర్తిచేసిన రవికి అంతా అగమ్యగోచరంలా తయారయింది. ఈ

సంవత్సరమే కాలేజీ చదువు ప్రారంభించిన నిర్మల ఎవరినైనా ప్రేమించి వుంటుంది. ఈ సమస్య ఎలా పరిష్కరించడం? అంతులేని ఆలోచనలో పడ్డాడు రవి. వెంటనే ప్రొఫెసరుగారు గుర్తువచ్చారు.

• • •

"కమాన్ రవి! ఇప్పుడే టెలిఫోన్ కాల్ వచ్చింది. నీకు కబురు చేద్దామనుకుంటుండగానే నీవేవచ్చావు. నీకు స్కాలర్‌షిప్ గ్రాంటు అయిందట. రేపే బయలుదేరి నీవు అమెరికా వెళ్ళాలి. మరి అంతా సిద్ధమేనా?" అప్పుడే లోపల కడుగిడిన రవినడిగారు భాస్కరరావుగారు.

"చాలా సంతోషమండి. కానిసార్! రేపే వెళ్లి తీరాలంటారా?"

"అమెరికా వెళ్ళాలి అనుకుంటే మాత్రం రేపే వెళ్ళాలి అన్నీ సిద్ధమయిన తరువాత వాయిదా వేసుకోవాలంటే కుదరనివని. అయినా బయలుదేరడానికి ఏమిటి నీ అభ్యంతరం?

"ఏమీ లేదనుకొండి. సరే అలాగే వెళతాను. ఉదయం మీరు అడిగిన విషయాన్ని మాట్లాడదామని వచ్చాను మీ అమ్మాయిని వివాహం చేసుకోవడానికి ఇప్పుడు నాకు ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదండి" రవి అన్నాడు.

"నో, నో! నీకభ్యంతరం లేకపో

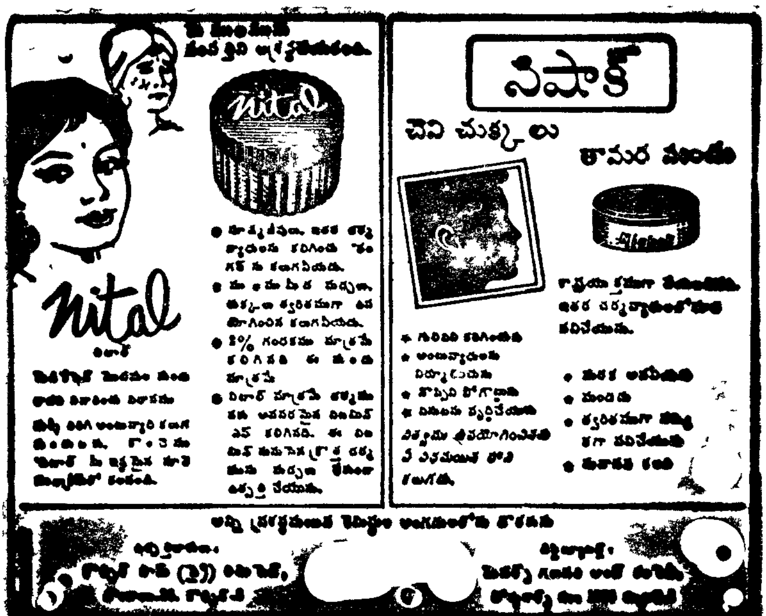

యినా నాకు వుంది. ఇంకొకళ్ళను మోస గించి మా అమ్మాయిని వివాహం చేసుకో మనేంత స్వార్ధపరుడని కాను" గట్టిగా అన్నారాయన.

'ఇందులో స్వార్ధమేమీ లేదండి. నే నెవరినీ మోసం చేయడం లేదు కూడా. ఈ వుత్తరం చదవండి. మీకంతా అర్ధ మవుతుంది" అంటూ వుత్తరాన్నాయన కందించాడు రవి.

"ఆరే! కధ ఇలా మలుపు తిరిగిందా?" వుత్తరం చదవడం పూర్తిచేసి అన్నా రాయన.

"అవునండీ! అందుకే నేనూ ఆశ్చర్య పడుతున్నాను. ఒకసారి మావూరు వెళ్ళి వస్తేబాగుంటుందేమోననుకున్నాను. కాని అవకాశంలేదు." బాధగా అన్నాడు.

"మీవూరుదగ్గరకూడా కాదు. వెళ్ళి రావాలంటే రెండు రోజులు పడుతుంది. మరి మీ వివాహం వెళ్ళివచ్చిన తరువాత జరుపమంటావా లేక ఇప్పుడే చేసుకొని అమ్మాయిని కూడా తీసుకెళతావా?' ఏ మం టావన్నట్టు తలవూపుతూ అడిగారాయన.

"మీ ఇష్టప్రకారం చేయండి అయినా వెళ్ళివచ్చిన తరువాత పరిస్థితులెలా వుం టాయో చెప్పలేను వీలైతే వివాహం చేసుకునే వెళతాను."

"సరే-అలాగే చేద్దాం ఈవేళే రిజి స్ట్రారు ఆఫీసులో మీ వివాహం చేస్తాను". అంటూ హడావిడిగా భాస్కరరావుగారు లోపలకు వెళ్ళారు

ఆరోజే రవి. విజయల రిజిష్టరు మారేజి జరిగింది. వెంటనే రవివాళ్ళ మామయ్యకు ఓ వుత్తరం వ్రాశాడు.

పూజ్యులైన మామయ్యకు!

నమస్కారములు. మీకు తెలియ పరచకుండా ఈరోజు ఇక్కడ నా వివా హం తలవని తలంపుగా జరిగిపోయింది. నేను రేపే బయలుదేరి అమెరికావెళ్ళాలి. చిన్నప్పటినుండి నిర్మలను నా కిచ్చి వివాహం చేదామనుకున్నారు. నిర్మలపై నేను ప్రేమను పెంచుకోలేకపోయినా వివాహం చేసుకుందామనే అనుకున్నాను. కాని ఈరోజే నిర్మల మరొకరిని ప్రేమిం చానని తెలియజేసింది. పాపం-అమాయ కురాలు ఆమాట మీకు చెబితే బాధపడతారని నాకు వ్రాసింది. ఇద్దరికీ ఇష్టంలేని వివా హం చేసుకున్నందువల్ల చేకూరే లాభమే ముంది? అందువల్లే ఆలోచించి మా ప్రొఫెసరుగారమ్మాయిని చేసుకున్నాను. ఇద్దరం కలిసి రేపే బయలుదేరి అమెరికా వెళ్ళిపోతున్నాము. ఇంటికి రావడానికి వ్యవధిలేదు ఒక సంవత్సరంలో తిరిగి వస్తాము మీరు అన్యధాభావించక నిర్మ లకు వెంటనే ఆమె ప్రేమించిన వ్యక్తితో వివాహం చేయమని, నన్ను క్షమించమని ప్రార్ధిస్తున్నాను. అత్తయ్యకు నా నమ స్కారములు. పూర్తి వివరములతో తరు వాత మీకు వుత్తరం వ్రాస్తాను.

మీ మేనల్లుడు
రవికుమార్

"రవీ! మనయూనివర్సిటీ స్కాలర్ షిప్‌పై నీవు అమెరికా వెళుతున్నావు. మనదేశ సంప్రదాయాలను విస్మరించ కుండా మన ప్రతినిధిగా నీవు అక్కడ

సత్సాంప్రదాయాలను పాటిస్తావనే నా దృఢ విశ్వాసం. అక్కడ జాగ్రత్తగా నీ విద్యను పూర్తిచేసుకో'' బేగంపేట విమానాశ్రయానికి రవి. విజయలకు వీడ్కోలివ్వడానికి వచ్చిన ప్రొఫెసరు అన్నారు.

నూతన దంపతులను సాగనంపడానికి చాలామంది విద్యార్థులు విమానాశ్రయానికి వచ్చారు. అందరిదగ్గరా సెలవు పుచ్చుకొని విమానమెక్కి అమెరికా బయలుదేరారు రవి విజయలు. బయలుదేరిన విమానంవైపు చూసి కళ్ళజోడు తీసి ఆనందభాష్పాలను తుడుచుకున్నారు ప్రొఫెసరు భాస్కరరావుగారు.

• • •

"ఏమిటండీ ఉత్తరం చదువుతూ చదువుతూనే అలా అయిపోయారు?" హైదరాబాదునుండి ప్రొఫెసరుగారు రీడైరక్టు చేసిన ఉత్తరాన్ని చదువుకుంటున్న భర్తనుద్దేశించి అడిగింది విజయ.

''ఈ ఉత్తరం చదువు విజయా!'' అంటూ ఆ ఉత్తరాన్ని ఆమె చేతికందించాడు రవి.

బావా!

నేను నీకు వ్రాసిన ఉత్తరం ప్రభావం ఎలావుంది? అందరూ నన్ను అల్లరి పిల్లనంటారు. నీపైకూడా ఒక ప్రయోగం చేద్దామనుకున్నాను అయినా పిచ్చిబావా! నిజంగా దేవదాసు వయ్యావా? ఏప్రెల్ ఫస్టున ఉత్తరం వచ్చిందంటే అదేమిటో అర్థం చేసుకున్నావా? లేదుకదూ? నీవు ఏప్రెల్ ఫూల్ వయ్యాక. నేను ప్రేమించి వివాహం చేసుకోవాలనుకున్న అబ్బాయివి నీవే. ఈ ఉత్తరం చదివయినా మనసు కుదుటపరచుకున్నావా? ఈ నాలుగు రోజులూ నిన్ను బాధపెట్టినందుకు క్షమించు. సరి నీవు ఇక్కడకు ఎప్పుడు వస్తున్నదీ తెలియచేస్తావుగా"

నిర్మల.

''హా! పాపం. మిమ్మల్ని ఏప్రెల్ ఫూల్ చేద్దామనుకొని తనే ఏప్రెల్‌ఫూల్ అయిపోయింది'' సానుభూతిగా విజయనుండి వచ్చాయా మాటలు.

• * •